

[DRAŻNICIEL *sb m*

G pl drażnici(e)l(o)w.

Sł stp brak, Cn: drażniciel.

Ten, który drażni, pobudza do gniewu; tu: ten, który kogoś lekceważy, kimś gardzi; irritator, vexator

Cn: Mowiąc mówią do drażnicielow moich [spernentibus me]/ mowił lehowá/ pokoy wam będzie

BudBib Ier 23/17 (Linde).

KN